

SKUNDAS

2021-08-12

dėl priimto teisėjos Juditos Staševičienės nuosprendžio

Baudžiamojoje byloje Nr. 1-49-304/2021

VŠĮ „PAGALBA IR VILTIS“ pagrindinė veiklos funkcija – Lietuvos piliečių teisių ir interesų bei socialinių garantijų gynimas, piliečių atstovavimas ir sprendimas interesų valdžios institucijose.

Tuo pagrindu ir kreipėsi į mus Telšių rajono gyventoja Regina Gedvilienė, pateikusi mums prašymą **DĖL ATSTOVAVIMO GINANT PAŽEISTAS REGINOS GEDVILIENĖS TEISES IR TYČINIO SUSIDOROJIMO DĖL NUOMONĖS IŠSAKYMĄ INTERNETINĖJE ERDVĖJE IR DĖL APGAULE NUSAVINTO DERLINGO 26 ARŲ ŽEMĖS SKLYPO KONSOLIDACIJOS METU 2013-3015 METAIS**. Mūsų aplinkos Lietuvos piliečiai vykdo aršią kovą už teisingumo nevykdymą Lietuvos teismuose. 2015m. Kovo 7d. buvo inicijuotas masinis mitingas Lietuvos lygmenyje prie Kauno apylinkės teismo, o 2017 m. rugpjūčio 21 – rugsėjo 25d.d. įrengėme stovyklą su palapinėmis ir visą tą laiką gyvenome Daukanto aikštėje prie Lietuvos Prezidentūros mūsų inicijuotoje **AKCIJOJE, kurios tikslas – visuomenė reikalauja teismams vykdyti teisingumą. Mes tik už teisingai vykdomą teisėsaugą bei teisėtvarką**. Mūsų vykdoma AKCIJA yra tęstinumo pobūdžio ir ji bus tęsiama iki tol, kol bus pasiektas nors minimalus rezultatas Lietuvos teismuose, vykdant teisingumą.

Taip kad, susipažinę su mano aukščiau įvardinta supratote, kad pagal savo įgaliojimus ir išsilavinimą turiu pilietinę teisę teisingai kritikuoti net teisėjus, kurie nevykdo teisingumo nagrinėdami bylas.

Su pateiktu mūsų įstaigai iš pilietės Reginos Gedvilienės prašymu ir prie jo pridėta 4 metų besitęsiančiu šleifu vykdomu teismo maratonu dokumentine procesine medžiaga bei priimtais įvairių teismų konkrečiais teismų verdiktais, pati būdama teisininke, matau, koks aplaidus ir neatsakingas darbas per 4 metus buvo atliekamas konkrečių teisėjų tik formaliai ir itin aplaidžiai nagrinėjus bei išnagrinėjus pluoštą bylų kaip man žinoma net 12 įvairių teismų bei įvairaus teisingumo teisėjų, 8 įvairių prokuratūrų prokurorų, kas atrodytų taip svaru ir teisinga, bet mano nuomone tiesiog įvykdžius beteisiškumą bei savivalę, piktnaudžiaujant savo teisėmis ir įgaliojimais

Reginos Gedvilienės atžvilgiu, kas realiai atitinka R. Gedvilienės prašyme išdėstyta redakcijai.

Toliau pagrįsiu savo skundą dėl to, kodėl kreipiuosi į Jus, kaip į teismo pirmininko pavaduotoją? Na, kaip į pavaduotoją todėl, kad pirmininkė Daiva Maneikienė atostogauja, o apeliaciją nagrinėti paskirta rugpjūčio 26d., kol pirmininkė dar nebus grįžusi iš atostogų. O kaip ji grįš, tuomet Jūs ir išsiaiškinsite, kas yra kas? Taigi, pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo gautą raštą 2013-04-30d. nuo teisės tyrimų ir apibendrinimo departamento direktorės Renatos Juzikienės bei 2016-03-04d. gauto rašto iš LR Seimo Teisės ir Teisėtvarkos komiteto pirmininko Juliaus Sabatausko pateiktų nuostatų **pagal LR teismų įstatymo 103str. 4 dalį teismo pirmininkas organizuoja ir prižiūri, kaip laikomasi teisėjų etikos kodekso reikalavimų. Teismo pirmininkas tiria asmenų skundus dėl teismo pirmininko pavaduotojų, skyrių pirmininkų ir kitų ne/procesinių veiksmy {...}, šalina nustatytus teismo darbo trūkumus, atlieka kitas jam priskirtas funkcijas. O turbūt nesuklysiu sakydama, kad teismo darbas ir yra bylų nagrinėjimas, ar ne? Toliau. Teisminė valdžia nepriklausoma tik nuo kitų valdžios institucijų, gali esmingai įgyvendinti Konstitucijos ir kitų įstatymų jai suteiktus įgaliojimus vykdyti teisingumą. Teismų nepriklausomumas nėra savitiksliis dalykas, taip pat nėra teismų privilegija. Teisėjų nepriklausomumo principai įpareigoja teisėjus ir reikalauja garantijos, kad bylos būtų nagrinėjamos pagal įstatymą sudaryto nepriklausomo ir nešališko teismo, kad būtų gerbiamos šalių teisės. Ši išvada grindžiama Konstitucijos 31, 1948m. Priimtos Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 10, 1950. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apaugos konvencijos 6 straipsniu bei kitais dokumentais, kuriuose įtvirtinama asmens teisės į gynybą, apimanti ir teisę, kad jo byla išnagrinėtų nepriklausomas ir nešališkas teismas.**

Prieš paviešinant mano skunde skundžiamą Telšių apylinkės teismo teisėjos Juditos Staševičienės išnagrinėtą bylą, jos priimtą nuosprendį Lietuvos Vardu (dar gerai , kad nors tokios nuostatos šiai teisėjai yra gerai žinomos) 2021-04-6d. baudžiamojoje byloje Nr 1-49-304/2021, aš išvardinsiu visų Telšių teismų teisėjų išnagrinėtas bylas, įvardinant motyvacias dėl priimtų konkrečių teisėjų verdiktų, o visas savo teisiškai pagrįstas motyvacias dėl neteisingai ir neteisiškai priimtų visų žemiau mano išvardintų teisėjų verdiktų, aš pateiksiu žemiau surašytoje mano skundo redakcijoje:

1. Telšių apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos **Aidos Stulpinienės** išnagrinėto proceso šalies Reginos Gedvilienės **skundą dėl suklustoto parašo** notarinio registro knygoje. 2020-02-03 Aida Stulpinienė priėmė teismo nutartį pareiškėjos skundą atmesti vadovaujantis ikiteisminio tyrimo nutraukimu.
2. Telšių apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja **Vitalija Liauzginiene** išnagrinėjo R. Gedvilienės skundą **pakartotinai dėl jos parašo**

suklastojimo, ko pasekoje be tinkamų ir teisiškų dalyko įrodymų pareiškėja R. Gedvilienė buvo teisėjos įspėta dėl melagingų parodymų davimo ir buvo priimta nutartis 2020-07-10 jau įtariamąsios Reginos Gedvilienės prašymą dėl prokurorės Laisvidos Sabaliauskienės nušalinimo ikiteisminiame tyrime Nr.01-1-10197-20 atmesti.

3. Telšių apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja **Jūratė Žemgulienė** tenkino pareiškėjos R. Gedvilienės pateiktą skundą, galimai kaip teisininkė supratusi, kad kalba šioje vietoje eina apie pateiktus R. Gedvilienės dokumentus teismui, kuriuos teismas neprisegė prie bylos, kaip įrodomąją medžiagą, o be motyvacijos ir neteisingai jai buvo gražinti per policijos pareigūną, bet tie dokumentai galėjo turėti įtakos teisingai ir teisiškai toliau nagrinėti bylas bei priimti teisingus bei teisiškus teismo verdiktus. Teisėja J. Žemgulienė to fakto iš esmės neišnagrinėjo, todėl skundas tenkintinas tik iš dalies.
4. Telšių apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja **Ilona Rimkuvienė**, išnagrinėjusi R. Gedvilienės pateiktą skundą **dėl garso įrašų ištrynimo posėdžio metu** baudžiamojoje byloje Nr.1-561-304/2020/2021 ir ikiteisminio tyrimo atnaujinimo byloje Nr.01-1-41285-19, priėmė nutartį 2021-05-26 R. Gedvilienės skundo netenkinti. Mano nuomone, šioje vietoje, kad įsitikinti, jog tikrai R. Gedvilienė buvo ne/teisi, prieš priimant teisėjai verdiktą, buvo būtina perduoti esantį byloje garso įrašą teismo ekspertams, kad nustatyti teisiškai ar ne ne/buvo atliktas garso įrašo montažas jį dalimis iškirpus. To padaryta nebuvo. Tokiu būdu buvo teismo keliu eilinį kartą pažeistos R. Gedvilienės teisės).
5. Telšių teismo ikiteisminio tyrimo teisėja **Audronė Alčauskienė** priimta nutartimi 2018-01-26d. pagal ikiteisminio tyrimo Nr.M-1-02-02103-17 **R. Gedvilienė skundą dėl atliktų neteisėtų veiksmų jos atžvilgiu vykdant konsolidacijos projektą veiksmų** atmetė. (Tyrimas teismo keliu atliktas nebuvo).

6. Telšių apylinkės teismo teisėja **Audronė Alčauskienė** savo priimta nutartimi 2018-03-23d. vėl atmetė R. Gedvilienės skundą tais pačiais motyvais **dėl neteisingai vykdomo konsolidacijos projekto bei konkrečių asmenų savivaliavimo bei savivaldos R. Gedvilienės atžvilgiu.**

Visa aukščiau išvardinus iš Telšių apylinkės teismo gyvenimo iš tiesų reikėjo pasiūlyti pasitikrinti psichikos būklę, tik neaišku, kam galima buvo primesti teisingą diagnozę? Matomai teisėjai laiku susigaudė apie galimas pasekmes toje vietoje ir priverstinio patikrinimo dėl psichikos stovio (akivaizdu kam iš konteksto) nerekomendavo.

Toliau pereikime prie Telšių apylinkės teismo teisėjos Juditos Staševičienės darbo vaisių, jai išnagrinėjus baudžiamąją bylą Nr.1-49-304/2021 ir priėmus nuosprendį 2021-04-6d. be rezoliucijos ir jo teisiškai teisingos motyvacijos, kas yra reikalaujama pagal teismo verdiktų priimamą ir įstatymų nustatytą tvarką. Iš nuosprendžio redakcijos akivaizdu, kad ji vadovavosi teismo keliu padarant kaltinamąją R. Gedvilienę nusikaltėle vadovaudamasi savo vidiniu įsitikinimu be vadovavimosi teisingai ir teisiškai taikoma šiuo konkrečiu atveju Lietuvos Konstitucija bei Įstatymais, nes panašu, kad teisėjai J. Staševičienei vadovavimasis Lietuvos Konstitucija bei Įstatymais yra dzin. Teisėja J. Staševičienė, verdiktą reziūmavo vidiniu įsitikinimu. Bet šioje vietoje galima su teisėja ginčytis dėl to, kad vadovautis vidiniu įsitikinimu bei sąžiningumo kriterijais galima tik būnant pačiam sąžiningam ir padoriam, bei vadovaujantis CPK 185 straipsniu dėl įrodymų įvertinimo, kuriame numatyta nuostata, jog teismas įvertina byloje esančius įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą {...} **vadovaujantis įstatymais**. Tai kas gi vis dėl to vyksta su Jūsų teisėjais ir koku būdu galima vykdyti teisingumą šitaip aplaidžiai ir nekokybiškai atliekant savo darbą, kuomet Jūsų rankose yra proceso šalių likimas? Ar teismuose yra vykdoma teisėjų darbo planinė ar kitokia kontrolė teismus kontroliuojančių institucijų? O teismo pirmininko požiūris į jam pavaldžių teisėjų teisingumo vykdymą jų darbe? Jeigu kontrolė buvo vykdoma, tai atsakykite man konkrečiai, kada tiksliai buvo vykdomi bylų nagrinėjimo patikrinimai pas mano aukščiau išvardintus bent jau 7 teisėjus? Iš mano rankose turimos bylų procesinės medžiagos bei fiktyviai priimtų teismo verdiktų galima daryti prielaidą, kad konkretūs teismų teisėjai ne teisingumą vykdo nagrinėdami bylas, o žaidžia žaidimus be taisyklių. Kadangi visos 4 metų bylos, kuriose proceso šalimi buvo Regina Gedvilienė, yra susietos tarpusavyje, analogiškos, todėl į kokį teismo Šiaulių, Mažeikių, Telšių apylinkės ir apygardos pirmininką besikreipsi, kurio pavaldume randasi konkretūs teisėjai, išnagrinėję bylas, susietas su proceso šalies Reginos Gedvilienės susidorojimu, galimai nesuklysi pakėlęs klausimą ar dėl konkrečių teisėjų teisinės kvalifikacijos lygio ir teisėjo etikos kodekso teisingo supratimo, ar dėl jų sąžiningumo bei padorumo? Bet todėl kokią gilią analizę atliko teisėja J. Staševičienė dėl R. Gedvilienės sąžiningumo, o net ir protingumo, tarytum turint jai pačiai antrą profesiją, t. y. psichoterapeuto. Tokie pamąstymai dėl J. Staševičienės nustatytos teismo keliu ir Lietuvos Vardu neva nusikaltėlės R. Gedvilienės sveikatos psichinio stovio ir dvasinių trūkumų viešu tekstu pateikti jos priimtame nuosprendyje 2021-04-6d. Baudžiamojoje byloje Nr 1-49-304/2021.

Susipažinus su visomis išnagrinėtomis įvairaus teisingumo bylomis bei turint savo rankose visų bylų procesinę medžiagą, susidaro toks įspūdis, kad virvele surišti konkretūs teisėjai, padarę reziūme nusikaltėle sąžiningą ūkininkę R. Gedvilienę nusikaltėle, tie teisėjai, o ir teisėjai apskritai, skirtingai nuo kitų valstybės pareigūnų, jų nuomone yra absoliučiai kategoriškai nepriklausomi, neliečiami, niekad neklystantys, dori kaip angelai, nesusaistyti jokiais imperiatyvinėmis teisės

normomis, gali veikti lyg nepriklausoma valstybė valstybėje, nepaisydami esančių ir įvardintų jų veiklą ir atsakomybę reguliuojančių normų ir teismų savivaldos institutų. Jeigu teisėja J. Staševičienė nepatrauks atsakomybės ir mane už jos šmeižtą pagal baudžiamąją teisę, tai gal dar spėsiu išnagrinėti tuos klausimus iš esmės aukštame lygmenyje, nes gyvenimas susiklostęs taip, kad teisėjai, būdami mūsų visuomenės nariais, turi tuos pačius teisingumo, tobulumo, klystamumo ir nusikaltimo elementus. Atsižvelgiant į tą faktą, kiek Lietuvoje yra pristeigta teisėjus bei valstybės pareigūnus kontroliuojančių institucijų, akivaizdu, kad ir teisėjai yra baudžiami. Žinoma, kad teisėja J. Staševičienė mano kritiką dėl jos nekokybiško darbo atlikimo R. Gedvilienės atžvilgiu, gali iš dalies save pateisinti tuo, kad iki į jos rankas patenkant procesinei bylos medžiagai, buvo atlikta labai daug fiktyvo kitų jos kolegų darbe, neteisingai neteisiškai ir be reikalaujamų teisingumui nustatyti teismo keliu įrodymų, buvo priimta daug teismo verdiktų, kuriuos galima įvardinti fiktyviais. Tačiau tai neatleidžia J. Staševičienės nuo atsakomybės, įvykdžius beteisiškumą, savivalę tik vidiniu įsitikinimu prieš nekaltą ir sąžiningą proceso šalį baudžiamojoje byloje Reginą Gedvilienę. Teisėja J. Staševičienė nagrinėdama bylą ir iš esmės išnagrinėjusi bylos procesinę medžiagą, privalėjo pamatyti tuos atliktus savo kolegų trūkumus ir darbą kvalifikuotai, teisingai bei teisiškai atlikti ir už save, ir už savo kolegas. J. Staševičienė privalėjo teismo keliu įvykdyti teisingumą, ko padaryta nebuvo, apie ką kalba faktai bei teismo priimtas verdiktas.

Kad įvesti į šią mano aukščiau įvardintą situaciją dėl kitų teisėjų darbo trūkumų neteisingai bei neteisiškai išnagrinėjus eilę ankstesnių analogiškų bylų, kas iš tiesų turėjo lemiamos įtakos šleifu vienas po kito priimamiems teismų verdiktams, pradėsiu, nuo kito jau laipteliu aukštesnio Šiaulių apygardos teismo pirmininko, Gražvydo Poškaus bei jam pavaldžios teisėjos Nijolės Matuzevičienės darbo kokybės.

Gal ir sugebės toliau įvardinti teisėjai teisiškai pagrįsti, kad teisėjo G. Poškaus bei jam pavaldžios teisėjos N. Matuzevičienės teismui pateikti proceso šalies R. Gedvilienės skundai buvo išnagrinėti teisingai bei teisiškai bei tokiu pačiu pagrindu priimti teismo verdiktai ir galės jie teisiškai pagrįsti, kad šių teisėjų priimti verdiktai niekaip nedarė įtakos tolimesniems teismo priimtiems sprendimams kitiems teisėjams nagrinėjant analogiškas bylas tęstinumo pobūdžiu bei priimant teismų verdiktus? Todėl ir pateikiau aukščiau Jums konkretų pavyzdį, o po to teisėjos J. Staševičienės atliktus veiksmus, priėmus nuosprendį 2021-04-6d. ir pripažinus nekaltą proceso šalį nusikaltėle, ir kaip rodo faktai bei bylų procesinės medžiagos ir įtartinais priimti teismų verdiktai, tiesiog nori nenori peršasi tik viena išvada, o būtent, kad visa ta mozaika R. Gedvilienės atžvilgiu buvo atlikta teismo keliu bendro susitarimo pagrindu tarp konkrečių valdininkų bei teisėsaugos ir teisėtvarkos pareigūnų, kad sudoroti nepaklusnią ir vienintelę nepatenkintą šiame ginčo dalyke proceso šalį Reginą Gedvilienę, o su laiku, kad ją galutinai užmigdyti, padaryti ją ir

nusikaltėle. Viskas būtų kaip ir suprantama, nes teismas yra teismas, bet negalima gi priimti verdikto teisingai ir teisiškai neišnagrinėjus bylos dalyko, nesurinkus ir neįvertinus teisiniu požiūriu reikalingų įrodymų bei jų teisiškai neišnagrinėjus ir neįvertinus.

Pagal turimą procesinę bylų medžiagą, įvykdytą veiką su nusikaltimo požymiais ir ne kitaip kaip būtent tų pačių asmenų, kuriuos teisėja J. Staševičienė, teisingai bei teisiškai neišnagrinėjusi teismui pateiktų bei nesurinktų visų procesinių dokumentų, faktų bei neišnagrinėjusi ir neįvertinusi teisiniu požiūriu pridėtos prie bylų teisiškai nepagrįstų bei įstatymų nustatyta tvarka negalimų įteisinti ir pripažinti teisėtais dokumentais bei pripažinti juos kaip teisėtą dokumentą bei įrodymą bylose, neišnagrinėjusi visų į bylą pateiktų nesąžiningų proceso šalių fiktyvių ar teisiškai neįvertintų dokumentų, jais iš akies vadovavosi, nepripažinusi CPK 197 str. 2d., kurioje numatyta, jog **dokumentas, išduotas valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų yra tikras, jeigu jį viešosios teisės subjektas išdavė veikdamas pagal savo kompetenciją ir jis atitinka tokiems dokumentams keliamus reikalavimus įstatymų nustatyta tvarka**, o ne vadovautis Nacionalinės Žemės Tarnybos Prie Žemės Ūkio ministerijos Telšių skyriaus vedėjo Sauliaus Leščiausko įsakymu 201507-24d. Nr.37ŽKJ-34-(14.37.127) bei teisinio pagrindo neturinčiu konsolidacijos projektu, kuris neteisėtai buvo įregistruotas viešajame registre. Viešajame registre, nuslėpus informaciją ir nežinant proceso šalies R. Gedvilienei (visos proceso eigos, ką rodo faktai bei bylų procesinė medžiaga, pastovus R. Gedvilienės skundų atmetimas, jai prašant ir reikalaujant daryti teisingus bei teisiškus ikiteisminius tyrimus, kas ir buvo trūkdžiais įvykdyti teisingumą teismų keliu), kuri yra savininkė teisiškai įteisinto žemės sklypo, **o šis juridinis veiksmas viešajame registre buvo atliktas pagal Valstybinės įmonės Valstybės Žemės Fondo prašymą DĖL IŠREGISTRAVIMO IR ĮREGISTRAVIMO ŽEMĖS SKLYPŲ, DAIKTINIŲ TEISIŲ Į JUOS, ŠIŲ TEISIŲ SUVARŽYMŲ IR JURIDINIŲ FAKTŲ PAGAL ŽEMĖS KONSOLIDACIJOS PROJEKTO Nr.1/G-KE-12-2-013546-PR001 SUTARTĮ** Valstybės įmonei Registrų centro Telšių filialui be jokio asmens, atstovaujancio įvardintą įmonę, pavardės vardiniai. Žemės sklypas, teisiškai įteisintas savininkei R. Gedvilienei, išregistruotas iš viešojo registro, o vietoje jo neteisėtai įregistruotas be jos sutikimo ir žinios naujai suformuotas žemės sklypas unikaliu Nr.4400-3782-9442. Jeigu R. Gedvilienė tvirtina, kad tokio fakto ji nežinojo, kad pas jokią notarą ji jokio parašo dėl tokių juridinių veiksmų nedėjo ir jokio notaro akyse nėra mačiusi, tai ar teisėjams nereikėjo nuo to ir pradėti ginčą teismo keliu aiškintis? Juk **rašte iš Lietuvos Notarų Rūmų pateiktame R. Gedvilienei 2019-02-08 Nr.S-69 pagal jos pateiktą skundą šiai įstaigai 2019-01-04d.**, yra aiškiai ir labai suprantamai teisiškai nurodyta, kokios yra notaro funkcijos teisiniu požiūriu pagal Notariato įstatymą, atliekant teisme nagrinėjamus dalykus. Už visus tuos juridinius veiksmus yra pilnai atsakingas notaras. Bet kodėl nei teisėjas G. Poškus su teisėja N. Matuzevičiene, nei teisėja J. Staševičienė neatliko tos misijos, rinkdami dokumentus ir juos vertindami teisiniu požiūriu, o ne savo

vidiniais įsitikinimais skatinami, dėl ko neteisingai ir neteisėtai ir pripažino, kad R. Gedvilienė apšmeižė ir notarą Gediminą Perminą? O gal teisėjams reikėjo iš esmės paanalizuoti notaro G. Permino teisiškai ne/pagrįstą veiklą šiame dalyke? Ir gal R. Gedvilienė labai teisingai iškėlė klausimą dėl šio notaro, kaip ir kitų pagal teismą „nukentėjusių“ asmenų ne/teisiškai pagrįstos veikos ir jų funkcijų atlikimo? O realiai faktai rodo teisiniu požiūriu, kad panašu, jog yra įvykdytas kriminalas ne tik R. Gedvilienės atžvilgiu, tačiau ir iš principo. Teisėtvarkos pareigūnai nuo pat įvykių eigos pradžios privalėjo nustatyti asmenis, atlikusius veiką su nusikalstamos veikos požymiais. Ir galima daryti prielaidą, kad būtent tie stipriai „nukentėję“ ir teismo pripažinti aukomis nuo nusikaltėlės R. Gedvilienės šmeištų ir yra tikrieji nusikaltėliai? Bet jeigu jau dalykas radosi teisme, tai kodėl nebuvo teisingai, teisiškai ir skaidriai išnagrinėtas bei įvertintas įstatymų nustatyta tvarka, o atliktas teismų priešingas veiksmas, juos visus be įrodymų apgynus ir pripažinus aukomis? Tai atsižvelgiant į visa mano įvardinta, akivaizdu, kad Regina Gedvilienė gynėsi nuo jos žemės sklypo grobikų visais įmanomais jai būdais, o įtartinais sumetimais jai nepadėjo apsiginti nei teisėtvarkos, nei teisėsaugos pareigūnai. Jos išdėstyti įrodymai ir motyvai neginčijamai patvirtina, jog ji viešoje erdvėje per visuomenės informavimo priemones paviešino tikrus faktus ir asmenis, kurie galėjo įvykdyti nusikalstamą veiką grupiniu susitarimu, o ne apšmeiždama juos, ką klaidingai įrodė teisėja J. Staševičienė, atlikusi įspūdingą benefisą Lietuvos Vardu, priėmusi savo nuosprendį. Teisėjai J. Staševičienei šioje vietoje belieka pastudijuoti, kas yra šmeižtas teisiniu požiūriu ir kaip tai įvertinta Lietuvos Konstitucijoje, kuri šiuo konkrečiu atveju kaip tik ir gina J. Staševičienės teismo keliu pripažintą nusikaltėlę R. Gedvilienę Konstitucijoje priimtomis nuostatomis. Iš tokių teisėjos J. Staševičienės šposų gali juoktis už pilvo susiėmęs pagal jos labai jau sumautą vidinį įsitikinimą, jeigu nebūtų liūdna dėl sudorotos R. Gedvilienės. Iš čia kyla klausimas: ar iš tiesų jau vien tik man žinomų 12 Jūsų vadovaujamo teismo ir kitų apygardos teismų teisėjų, teismo pirmininkų taip sėkmingai 4 metus galima grupiniu susitarimu dorojo negalinčią apsiginti R. Gedvilienę ir gynė „šaiką“ žemės grobėjų? Juk negali būti, kad tiek teisėjų dirba be reikalaujamos teisėjui teisinės kvalifikacijos. O gal šioje vietoje iš ties reikia vadovautis mūsų, piliečių kaimiška logika ar Laisvame laikraštyje 2021-07-01d. paviešinto redaktoriaus Aurimo Drižiaus straipsniu „**TEISĖJAI, PROKURORAI, POLICIJA – VIENA ŠAIKA GROBIANT ŽEMES**“. Turint rankose visą visų analogiškų bylų procesinę medžiagą ir konkrečių teisėjų priimtus fiktyvius verdiktus, su ja iš esmės susipažinus ir įvertinus pagal Lietuvos Konstituciją bei įstatymų nustatytą tvarką, peršasi kudlotos mintys. Labai panašu, kad tokia „šaika“ grupiniu susitarimu sėkmingai ir pastoviai dirba nuturtindama sąžiningus mūsų piliečius ir ne vien tik šiuo atveju? Galima daryti prielaidą, kad ir tie visi mano įvardinti teisėjai, turintys sąsajų su mano įvardintomis bylomis, yra „šaikos“ dalyviai? Labai keista, kad į tą sąrašą galima įtraukti ir Šiaulių apygardos teismo pirmininką Gražvydą Poškų? Mano rankose Šiaulių apygardos teismo Nutartis 2020-03-03 jo priimta dėl ikiteisminio tyrimo Nr.01-1-41285-19d., kur **R. Gedvilienės skundo dalykas ir buvo dėl galimai**

suklastoto jos parašo. Įtarimus dėl to fakto aš aukščiau išvardinau, nors tai ne mano, o Jūsų, grupės teisėjų darbas. Tai Jums reikėjo paskirti atlikti teismo ekspertizę ir teismo keliu išsiaiškinti, kas vykdė klastotes ir kokių tikslu, ir ar R. Gedvilienės skundas yra ne/pagrįstas teisiškai? Jeigu R. Gedvilienės parašas yra, o ji teigia, kad tokio notarinio veiksmo neatliko, t. y. nepasirašė, tai teisiškai tas pats, kaip ir iš viso jos parašo nebuvimas ant Registrų centre užregistruotų dokumentų dėl savininkės R. Gedvilienės įteisinto žemės sklypo išregistravimo ir naujo įregistravimo, yra atlikta klastotė. Tik teismo ekspertai galėjo nustatyti tą faktą, bet Gražvydas Poškus su kitais konkrečiais teisėjais užkirto teisingumui kelią, atmesdami R. Gedvilienės skundus bei neskirdami tokios teismo ekspertizės, o pati R. Gedvilienė šio juridinio veiksmo įstatymų nustatyta tvarka atlikti negalėjo. Tad labai panašu, kad atmesdami R. Gedvilienės teikiamus teismams skundus su prašymu juos išnagrinėti teisiškai bei teisingai dėl visų galimai vykdomų klastų ir klastočių, teismo keliu nebuvo analizuojama pastoviai skundus atmetant. Jeigu G. Poškus pats savo darbą būtų atlikęs sąžiningai ir kokybiškai ir to paties reikalavęs iš jam pavaldžių teisėjų, kas buvo šioje vietoje jo pareiga ir prerogatyva, tai iš esmės išnagrinėjus bylos dalyką atsakingai, teisingai ir teisiškai, galimai visai nebūtų užvesta būtent tokia baudžiamoji byla, kurioje proceso šalis R. Gedvilienė buvo teismo pripažinta kaltinamąja, o po to ir nusikaltėle. Jums visiems patariu pagaliau nepasididžiuoti ir teisiniu pagrindu išnagrinėti ir įvertinti pagal savo teisinę kvalifikaciją bei kompetenciją savo darbą pagal byloje esančią ar reikalingą išreikalauti iš kompetentingų tarnybų bei institucijų papildomą procesinę medžiagą. G. Poškaus priimtą verdiktą, t. y. nutartį 2020-03-03 dėl R. Gedvilienės skundo atmetimo, laikau neteisingu ir neteisėtu. Be Šiaulių apygardos teismo baudžiamų bylų teisėjo statuso, Gražvydas Poškus taip pat yra ir šio teismo pirmininkas. Tai turiu šioje vietoje priminti teismų pirmininkams jų statuso funkcijas: iš **Lietuvos Aukščiausiojo Teismo gautame oficialiame rašte 2013-04-30 Nr.(1.15)-5T-226 yra numatyta, kad pagal Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 103 str. 4 dalį teismo pirmininkas organizuoja ir prižiūri administravimą teisme, kontroliuoja, kaip laikomasi Teisėjų etikos kodekso reikalavimų. Teismo pirmininkas tiria asmenų skundus dėl teismo pirmininko pavaduotojų, skyrių pirmininkų ir kitų teisėjų ne/procesinių veiksmų, šalina nustatytus darbo trūkumus, atlieka kitas jam priskirtas teismo funkcijas.** Tai šį Teikimą Jums todėl ir teikiu tikslu iš esmės išnagrinėti ir įvertinti visus, t. y. visų analogiškų bylų tarp tų pačių proceso šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, trūkumus pagal esamą dokumentinę medžiagą tik teisiniu pagrindu bei pritaikant teisingus įstatymus, tinkančius būtent tam dalykui.

Tačiau jeigu jau teisėją Egidijų Laužiką visi matėme ne tik areštuotą, bet ir su antrankiais televizijos ekranuose tarp kitų areštuotų dar 7 Lietuvos teisėjų, tai tokie teisėjai kaip J. Staševičienė ir kitiems įtartinai užsirekomendavusiems teisėjams mano aukščiau įvardintose bylose galimai pradžia užtektų be antrankių tik teisinės kvalifikacijos atestavimo? Turiu tokią teisę pareikšti savo nuomonę, kaip kolega

kolegoms. Nė kiek neabejoju, jog tie visi 8 areštuoti teisėjai, susitepę savo rankas nepadoriais kėslais, ne kartą atsirašinėjo daugybei proceso šalių bylose, kad jie yra dar ir nepriklausomi, kad jų negalima įžeidinėti ir t.t. ir pan. Tai ateityje patariu visiems Lietuvos teisėjams niekada nerašyti nei viename jo priimtame teismo verdikte ar atsirašyme, kad jie yra nepriklausomi, nagrinėdami bylas, kas reiškia, kad LR Teismų Įstatymo 2, 3, 4 straipsniai buvo priimti ir patvirtinti neteisingai, neapgalvotai juos priimant. Juos reikia arba naikinti, arba koreguoti, o tokį mano pateiktą faktą patvirtina 8 areštuotų teisėjų atvejis bei eilę metų sėkmingai vykdomas kitas benefisas su Kauno apygardos teismo teisėja Neringa Venckiene. Bet šioje vietoje, turint omenyje areštuotus teisėjus, nors jie liko atitinkamai nenuteisti, įvyko ir kitas svarbus faktas Lietuvos teismų praktikoje: atsirado padorių teisėjų, kurie paskyrė areštą savo kolegoms teisėjams.

Šioje vietoje nesutinku ir su teisėjos N. Matuzevičienės priimta nuostata, kad antros ar bet kurios instancijos teismų priimti rašytiniai formatai, tame tarpe šiuo konkrečiu atveju jos priimta nutartis, yra neskundžiama. Ar Jūs visi teisėjai, vadovaudamiesi tokia nuostata dėl verdiktų neskundžiamumo neužkertate kelio proceso šalies tolimesniai gynybai, tuo šiurkščiai pažeisdami Lietuvos Konstituciją bei Įstatyminę bazę? Aš, turėdama aukštąjį teisinį išsilavinimą, studijuodama teisę ir iš teisėjo Egidijaus Laužiko parašytų šaltinių, kuris savo laiku dirbo net Lietuvos Teisėjų Tarybos pirmininku, tvirtinu, kad net jis niekaip negalėjo įrodyti bei **teisiškai pagrįsti**, kad rašytinio formato priimti raštiški teismų verdiktai yra neskundžiami, priešingai negu žodžiu priimti verdiktai teismo posėdžių metu, kaip negavau teisinio pagrindimo ir tiems verdiktams, kurie įvairaus teisingumo bylose yra priimti neteisingai, neteisiškai ir neskaidriai ir jiems taikoma senatis. Melui, apgaulėms ir klastoms senatis netaikoma. O Aukščiausiam Teisme ir Teisėjų Taryboje dirba labiausiai patyrę ir aukščiausios kvalifikacijos teisėjai, ar ne kolegos? Jeigu Jūs, teismų pirmininkai, su Jums pavaldžiomis teisėjomis savo darbe šioje vietoje vadovaujate kitomis nuostatomis, pagrįskite tai teisiškai ir raštu, nes tokį garbų teisėją, kaip E. Laužiką, pamačius televizijos ekrane su antrankiais dar tarp kitų Lietuvos 7 areštuotų jo teisėjų kolegų, darosi labai nelinksma ir įtartina dėl kitų Lietuvos teisėjų padorumo. O medžiagos tais klausimais, pagrindžiančiais mano įtarimus, patikėkite, turiu labai daug. Todėl įvertinus visas Jūsų ir Jūsų vadovaujamos apygardos teismo teisėjų išnagrinėtas įvairaus teisingumo bylas proceso šalies bylose Reginos Gedvilienės atžvilgiu, įvertini ir supranti Imanuelio Kanto gyvenimo patirties nuostatą, kad „**kuomet valstybėje nėra vykdomas teisingumas, teisėjai patys priima sau palankius įstatymus**“ arba Frensis Bekono nuostatą: „**teisėjas, kuris nutolsta nuo įstatymo teksto, tampa įstatymų leidėju**“. Sutinku su Jumis, kad tokiu būdu Jūs patys sau stipriai suprastinote ir palengvinote teisėjo darbą, bet mes gyvename teisinėje valstybėje ir iš teisėjų reikalausime tik teisingai, teisiškai ir skaidriai išnagrinėtų bylų, reikalausime tik teisingumo vykdymo

pagal Teisėjų tarybos suformuluotus standartus 2016-05-27d. priimtame nutarime procesinei sprendimų kokybei:

1. Teismo sprendimas turi būti teisingas ir teisėtas.

2. **Teismo sprendimas turi būti įtikinamas.**
3. **Teismo sprendimas turi būti skaidrus.**
4. **Teismo sprendimas turi būti nuoseklus.**
5. **Teismo sprendimas turi būti aiškus ir suprantamas.**

Teismai šiame dalyke pripylė tiek purvo ir kitaip pavadinti visos tos mozaikos negalima būtų R. Gedvilienės atžvilgiu ir ne tik, kad galima iš visų faktų parašyti visą detektyvinį bestselerį iš teismų gyvenimo. Teisiškai įteisintą žemės sklypą, savininkei R. Gedvilienei nesutikus atlikti jokio juridinio veiksmo su jo manipuliacija ir tas faktas akivaizdžiai ir įtikinami atsispindi bylų procesinėje medžiagoje bei dokumentinėje medžiagoje, kurios teismai nuo R. Gedvilienės nepriėmė ir ją ne/sąmoningai atmesdavo arba reikalingos dėl teisingumo įvykdymo net neišreikalaudavo iš kompetentingų tarnybų ir institucijų, kas atsispindi ir Jūsų darbe, tačiau teismų yra net nenagrinėtinos, o priešingai, R. Gedvilienė teisėjos J. Staševičienės neteisėtai padaryta nusikaltėle ir gal net sunkinančiomis aplinkybėmis ir Lietuvos Vardu. O jeigu teismas tvirtina, kad tai buvo padaryta R. Gedvilienės geranorišku susitarimu su kaimynu Alvydu Blažinausku, kuriam teismo keliu neteisėtai ir atiteko dalis R. Gedvilienės žemės sklypo ir kas atsispindi bylos procesinėje medžiagoje, tai kam tuomet buvo sugalvotas bei reikalingas valdininkų planas šiems savininkams būti įtrauktiems ir vykdyti subordinavimo projektą, kurio pasekmėje procese dalyvaujantiems ūkininkams gyvenimas nepraskaidrėjo, o pasidarė sudėtingesnis. Žmonės, kaimynai supriešinti tarpusavyje ir tai atlikta teisėjų rankomis. Teisėja išteisino ir pripažino nekaltais grupiniu susitarimu padariusius nusikalstamą veiką konkrečius valstybės tarnautojus bei valdininkus, t. y. teismo keliu ir neteisėtai padarė juos aukomis, o R. Gedvilienę, priešingai ir prieštaraujant įstatymams, pripažino nusikaltėle ir nekaltai nubaudė, pati, kaip teisėja ir Lietuvos Vardu, galima daryti prielaidą, įvykdžiusi didžiausią beteisiškumą bei savivalę R. Gedvilienės atžvilgiu, savo priimtame nuosprendyje paviešinus tokius savo, galimai tik krokodilui Genai iš animacinio filmuko aiškius vertinimus, kad „vertindamas baudžiamojoje byloje surinktus ir teisme ištirtus įrodymus **pagal savo vidinį įsitikinimą**, pagrįstą išsamiau ir nešališku visų bylos aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, teismas nustatė, kad įrodymų visuma pakankama Reginos Gedvilienės padarytoms nusikalstamoms veikoms“. Bet **mes gyvename teisinėje valstybėje ir iš teisėjų reikalausime tik teisingai, teisiškai ir skaidriai išnagrinėtų bylų bei jų priimtų verdiktų, reikalausime tik teisingumo vykdymo.** Taip kad labai panašu, jog proceso šalis Regina Gedvilienė, kuri iki teismų įvykdytos karuselės Lietuvos Vardu pagal

man žinomų ir mano rankose turimą procesinę dokumentinę medžiagą įvairaus teisingumo bylose, kurios nepadorių ir nesąžiningų konkrečių teisėjų, neatsilikant nuo jų ir konkrečių prokurorų visame tame mėšliname dalyke, prie kurio sąžiningam ir padoriam žmogui šlykštu ir prisiliesti, susidarė pakankamai ilgas sąrašas. R. Gedvilienė teismo keliu yra ne/sąmoningai iš aukos padaryta nusikaltėle, pritraukus dalyką iki baudžiamosios teisės už konkrečių prokurorų ir teisėjos Telšių apylinkės teismo teisėjos Juditos Staševičienės galimai patologinį teisinių žinių interpretavimą, kurios paklausius ar jai su galva negerai ar ji susipykusi su sąžine priimant tokį verdiktą R. Gedvilienėi baudžiamojoje byloje Nr.1-49-304/2012 2021-04-6d., ji man patarė gerbti teismą? Tarytum jai pačiai, apsigobus juoda medžiagine mantija, jau nepriklauso nei teismo gerbti, nei proceso šalies byloje, nei Lietuvos Konstitucijos, kurios 24 straipsnyje šiuo konkrečiu atveju numatyta, kad **„žmogus turi teisę turėti savo įsitikinimus ir juos laisvai reikšti“**, kad **„laisvė reikšti įsitikinimus ir skleisti informaciją negali būti ribojama kitaip kaip tik su įstatymu“**, kad **„laisvė reikšti įsitikinimus ir skleisti informaciją nesuderinama su nusikalstamais veiksmais“**. Tuo labiau, kad R. Gedvilienė viešai paviešino tik tikrus faktus ir asmenis dėl teisingai, teisiškai ir skaidriai nevykdomų konkrečių teisėsaugos bei teisėtvarkos pareigūnų funkcijų, nes priešingu atveju, to R. Gedvilienėi neatlikus, ji būtų pripažinta bendrininke grupiniu susitarimu dėl nusikalstamos veikos nuslėpimo. Bet kodėl tų faktų, neteisiškai pagrįstų galimai niekinių dokumentų pagrindu, pateiktų į bylą/as nesąžiningų proceso šalių, teisiškai neišnagrino savininkės R. Gedvilienės nuosavybės teise priklausančiame žemės sklype vykdomų galimai neteisėtų juridinių veiksmų nė viena teisėja/s, o vadovavosi jais iš akies? J. Staševičienė nepripažino CPK 197str. 2 dalies, kurioje numatyta, **jog dokumentas, išduotas valstybės ar savivaldybių institucijų ar įstaigų yra tikras, jeigu jį viešosios teisės subjektai išdavė veikdami pagal savo kompetenciją ir jis atitinka tokiems dokumentams keliamus reikalavimus įstatymų nustatyta tvarka**, o vadovavosi Nacionalinės Žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Telšių skyriaus vedėjo Sauliaus Leščiausko įsakymu 2015-07-24d. Nr.37ŽKJ-34-(14.37.127) bei jokio teisinio pagrindo neturintiu Konsolidacijos projektu, pagal kurį naujai išmatavo, suformavo ir pertvarkė man žinant bent vienos kol kas R. Gedvilienės teisiškai įteisintą žemės sklypą, jai nesutikus atlikti tokio juridinio veiksmo ir tas faktas akivaizdžiai ir įtikinamai atsispindi bylų procesinėje medžiagoje, tačiau teismų net nenagrinentinas. Tai gal įstatymas viršesnis net už tokio svarbaus valstybinio tarnautojo kaip S. Leščiauskas ar „nukentėjusio“ byloje Stanislovo Jucevičiaus įsakymus? Vienas dalykas Nacionalinei Žemės tarnybai ir jos valdininkams disponuoti ir skirstyti **valstybinę žemę**, kuri ir yra jų pavaldume, o visai kas kita tokius juridinius veiksmus ir atlikti manipuliaciją su savininkų teisiškai pagrįstais žemių sklypais be jų sutikimo. Šioje vietoje teismai pažeidė proceso šalies Reginos Gedvilienės nuosavybės teisę, jos neliečiamumą pagal Lietuvos Konstituciją. Teismas neišnagrino, kokius pažeidimus ne/atliko Telšių Registrų Centro darbuotoja Birutė Neverdauskienė (galimai ir kitas darbuotojas, nes tokių duomenų mes neturime, kas įvykdė tuos

juridinius veiksmus, nes Registrų centras sąmoningai neišduoda R. Gedvilienei dokumentų, kurių ji reikalauja, o teismams tokių net neprireikė), naujai įregistravę savininkei R. Gedvilienei naujai suformuotą jai žemės sklypą., neįvertinę, kad tokius naujus įrašus galima buvo atlikti tik turint teismo priimtą verdiktą atskiros nutarties pagrindu dėl pirminio žemės sklypo registravimo naikinimo ir anuliavimo ir naujai daromo registracijos įrašo naujai suformuotam žemės sklypui su jo išmatavimo neatitikimais su senais žemės sklypo matavimais pagal Nekilnojamojo Turto registro Įstatymo 22 straipsnio atitinkančias dalyką nuostatas. Iš čia visi be išimties susieti su analogiškų bylų dalykais nuo pradžios iki pabaigos turėjo atsižvelgti ir vadovautis nuostata, kad **nors pagal CK 1.98 ir 4.2 straipsnius kaip nekilnojamąjį daiktą įvardija žemę, CK 1.109 straipsnis kaip civilinių teisių objektą jau mini ne žemę, o žemės sklypą. Tai turi didelę teisinę reikšmę, nes žemės sklypas – tai teritorijos dalis, turinti nustatytas ribas, kadastro duomenis ir įregistruota Nekilnojamojo turto registre (Žemės įstatymo 632 2str.14d.) Žemės sklypas gali būti registruojamas Nekilnojamojo turto registre, kai jis Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo nustatyta tvarka yra suformuotas kaip atskiras nekilnojamojo turto objektas ir jam suteiktas unikalus numeris (Nekilnojamojo turto registro įstatymo 9 str. 1 dalis). Šių nuostatų teisinė reikšmę paaiškina CK 1.109 straipsnis.** Tokia įstatymų nustatyta tvarka ir buvo įteisintas savininkės R. Gedvilienės žemės sklypas. Kodėl teismai be jokios motyvacijos atmetė ir neįvedė į bylas atliktų savininkės R. Gedvilienės teisiškai pagrįsto žemės sklypo ekspertų atliktų ekspertizių išvadų, kas pagrindė jos teisėtumą šiame dalyke?

Todėl grįžtant prie mano aukščiau įvardintų faktų, man norisi pagrįsti teisiškai mano Jums pateiktame Skunde aukščiau įvardintas nuostatas, kurias mano nuomone esančias konkrečių teisėjų išnagrinėtose bylose R. Gedvilienės atžvilgiu ydingomis, absoliučiai ne/sąmoningai nekvalifikuotomis, o gal ir nusikalstamą veiką turinčiomis, kas ir būdinga nepadariam ir apsišiuokšlinusiam, susireikšminusiam ir savim patenkintam apsigobus juoda mantija teisėjui, kaip maurui iš animacinių filmukų, sudoroti vykdant nužmogėjusią savivalę bei beteisiškumą sąžiningai proceso šaliai, pateikiant proceso šalims fiktyvius teismo priimtus verdiktus principu kaip iš kaimo kaimui arba kaip ypatingai bukomis asmenybėms, rodant savo profesinius sugebėjimus, pagrįstus savo vidiniu įsitikinimu ar sąžiningumu, kurio pas juos galima iš viso nėra, būnant teisėju bei nagrinėjant bylas nevykdant teisingumo, apgaunant bei ignoruojant Lietuvos Konstituciją, visą teisingą, teisinę bazę. Labai įdomu sužinoti, kaip reikia jaustis žmogui, sudorojus eilinę Lietuvos pilietę, paprastą kaimo gyventoją, laikančią 10 karvučių ir keletą avilių bičių? Šioje purvinoje istorijoje mums visiems kol kas aišku tik viena, kad nei mantija, nei munduras garbės, pagarbos teisėjui ar pareigūnui niekada nepriduos. Pagarbą reikia užsitarnauti savo sąžiningu darbu. Arba dar vienas į akis krintantis paradoksas: **vadovaujantis LR Konstitucijos 109,114 straipsniais, LR teismų įstatymo 1str. 1 dalimi ir 46 straipsniais teisingumą Lietuvoje vykdo tik teismai, kurie vykdydami teisingumą yra**

nepriklausomi nuo valstybinės valdžios ir valdymo institucijų.... Tačiau visame tame benefise, kaip rodo faktai ir bylų procesinė medžiaga bei fiktyviai priimti konkrečių teisėjų konkretūs teismų verdiktai, šioje vietoje teismus kaip sykis ir valdo būtent valstybinės valdžios ir valdymo institucijų konkretūs valdininkai bei įtartini konkretūs asmenys, kurių veikų teismai nei teisėtvarka per visus 4 metus vykstant teisminiams procesams neanalizuoja niekaip. Kodėl? Juk teisėjas, nagrinėdamas bylą ir yra nepriklausomas tik bylos nagrinėjimo ir verdikto priėmimo procese. O po to jis yra priklausomas įvairiomis prasmėmis, nes priešingu atveju kodėl būtų įsteigtas toks gausus teisėjo darbą kontroliuojantis mechanizmas?

Taigi. Viskas prasidėjo kaip tame kriminaliniame daugiaseriiniame filme nuo paprasčiausio popierinio varianto – **SUTIKIMO DALYVAUTI ŽEMĖS KONSOLIDACIJOS PROJEKTE IR ĮSIPAREIGOJIMŲ ATLYGINTI IŠLAIDAS.** Šioje vietoje savo kolegoms turiu tik priminti, nes nei kiek neabejoju, kad jie viską ir apie viską žino net geriau už mane, o būtent:

1/ konsolidacija yra susijungimas, susivienijimas bendrai veiklai, o ne prichvatizacija, kas buvo padaryta su proceso šalimi Regina Gedviliene, kuri prievartos būdu ir be jokio teisinio pagrindo buvo įtraukta į tą rutiną, kaip į voratinklio tinklą, iš kurio jau neištrūksi. Visi maurai, dalyvavę procese, sėkmingai ir galima daryti prielaidą bendru susitarimu susivieniję, kaip juos ir orientavo sąvoka konsolidacijos projektas, prichvatizavo ūkininkės R. Gedvilienės teisiškai įteisintą žemės sklypą, kurio praktiškai proceso šaliai nesutikus, sutikimo projekte dalyvauti atsisakius, kas atsispindi užvestų procesinių bylų procesinėse medžiagose, visi draugiškai įsikabinę į R. Gedvilienės krūtinę, žemę iš jos išplėšė ir atidavė teismo keliu ir Lietuvos Vardu tiems, kuriems labiau reikėjo negu pastarajai ūkininkei. Bet iš kurgi žemės ūkio specialistai bei vadovai, teisėjai ir prokurorai galėjo žinoti, kad:

2/ projektas sąvoka reiškia iš anksto parengtą dokumentaciją, pagal kurią numatytą projekte objektą, kaip sakant pradžia didelio darbo.

O kodėl nė vienai protingai galvai neatėjo mintis į galvą paanalizuoti teisiškai, ką reiškia valstybės įmonės Valstybės žemės fondo direktoriaus inicijuotame SUTIKIME DALYVAUTI ŽEMĖS KONSOLIDACIJOS PROJEKTE IR ĮSIPAREIGOJIMAS ATLYGINTI IŠLAIDAS PAVIEŠINIMAS „atlyginti išlaidas“. Mes kol kas tokių duomenų gauti negalime iš Žemės ūkio ministerijos bei Nacionalinės žemės tarnybos, kurios šį projektą vykdė. Ar tai irgi tabu? Mano rankose dokumentinė medžiaga, kokie dideli finansai buvo skiriami iš biudžeto šiam projektui įgyvendinti ir dar reikia išsiaiškinti teismo keliu bei teisėtvarkos pareigūnams ar nebuvo skiriamos konkrečios lėšos iš ES struktūrinių fondų šiam projektui O toliau reikia išsiaiškinti, kur ir kam konkrečiai tie finansai buvo paskirstyti, įplaukė ir už ką tiksliai turėjo projekte dalyvavę asmenys,

kaip suinteresuoti asmenys, mokėti išlaidas ir kam konkrečiai pagal projekte įvardinta sąlygas?

Vėl grįžkime prie teisinių dalykų nuo išeities taško, kaip turint reikalų su pradžiamoksliais, dėl ko buvo ne/teisėtai prieita iki teisminių ginčų su tokia grupe ikiteisminio tyrimo bei baudžiamosios teisės teisėjų, prokurorų, kurie neaišku kodėl, ir neaišku kieno interesus pasišovę ginti, pamindami po kojų jiems ir mums visiems Lietuvos piliečiams tokį šventą reikalą, kaip mūsų Lietuvos Konstitucija bei Įstatymai? Jau tiek to būtų kalbėti apie tą provincialę, kuri išties apie įstatymus nutuokia nelabai ką, nei, nesusidurusi realiai su teismais, negalėjo ir pagalvoti, kas per paukščiai yra kai kurie konkretūs teisėjai? Tačiau nežinojimas neatleidžia nuo atsakomybės ir tai yra šventa net tūlam teisėjui ar galimai daug paskaitų praleidusiam bestudijavusiam teisinius mokslus prokurorui, kuriam aukšta teisinė kvalifikacija nelabai ir reikalinga, nes, kaip teisinė praktika rodo, jeigu prokuroras vieną kartą išnagrinėjo jam pateiktą skundą, net nesvarbu jo darbo kokybė, antrą kartą tokio išnagrinėto skundo ar atmesto ikiteisminio tyrimo niekas nenagrinės, kadangi prokuroro žodis tampa kūnu.

Niekas iš šio draugiško būrio teisininkų net neanalizavo sąvokos **projektas reikšmės**, **kas** reiškia, kad bet kokį darinį galima bus ateityje statyti, tobulinti, remontuoti; tai yra parengtinis, numatomas, negalutinis kurio nors akto ar dokumento tekstas; tai yra planas, sumanymas, kuris teisiniu pagrindu reiškia tik niekinį popierių, nes nėra teisiškai įteisintas ir patvirtintas įstatymų nustatyta tvarka, t. y. nebūtinai patvirtinti ir apiforminti notariškai.

Bet protingos galvos rado išeitį ir iš šios atrodytų padėties be išeities. Jie sukurpia ir primeta ūkininkams raštišką formatą **SUTARTIS**, kurią visiems numatyto projekto dalyviams buvo sąmoningai įpareigota su savo vardiniu parašu pripažinti ir notariškai įteisinti, nes šie padėjo parašus ant sutikimo dalyvauti konsolidacijos projekte. Iš čia kyla klausimai, kodėl prokurorai, ikiteisminių teismų teisėjai, nagrinėję jiems pateiktus skundus ar prašymus pagal mano aukščiau įvardintą ginčo dalyką nuo pat pradžių, nepasidomėjo ir neįvertino teisiniu požiūriu, kokiai teisinei kategorijai priklausė proceso dalyko minties galiūnų sugalvota sąvoka **SUTARTIS: ar tai yra sutartys sukeliančios tik procesinius teisinius padarinius, ar tai yra sutartys, kurios sukelia materialiuosius teisinius padarinius?** Tik priminsiu, kad atskiriant procesines sutartis nuo materialijų teisinių sutarčių atkreiptinas dėmesys į tai, kad procese negalioja sutarties laisvės principas, reiškiantis, jog šalys yra laisvos sudaryti bet kokias sutartis, neprieštaraujančias įstatymui. Tačiau, kaip faktai rodo, kad reikalai su sutartimi šiuo konkrečiu atveju nuplaukė, nuvilnijo toli į nežinią, panašu su procesinių bei teisinių veiksmų pažeidimais bei trūkumais net pačių teisėtvarkos bei teisėsaugos pareigūnų, dalyvavusių 4 metų teisminiuose maratonuose, kas kol nėra įrodyta teismų keliu niekaip. Tai visų pirma atsižvelgiant į

įvykusius notarinčius veiksmus bei registraciją viešajame registre, į įvykusias pasekmes su proceso šalimi byloje Regina Gedvilienė bei to pasekoje teismo keliu užvedus jai baudžiamą bylą, pripažinus neteisėtai ir be įrodymų ją kaltinamą ir tuo pagrindu neteisėtai patraukus ją atsakomybėn už veiksmus, kurių kol kas faktai ir įrodymai to nenurodo, kad ji yra kaltinamoji baudžiamojoje byloje Nr.1-49-304/2021.ir ją pirmos instancijos teisme galimai neteisėtai nuteisus. Atsižvelgiant į visus faktus ir į visas peripetijas akivaizdu, kad tai sutartis, pripažįstama materialinio pobūdžio ir galima teisiškai tokį procesinį veiksma įvardinti sandoriu tarp suinteresuotų šalių? Tai šioje vietoje vėl skiriama paprasta ir notarinė sandorių forma. **O notarinė sandorių forma yra rašytinė, kurią savo parašu ir antspaudu tvirtina valstybės įgaliojtas asmuo – notaras. Toks juridinis veiksmas yra griežtai registruojamas notariato registracijos knygoje, Notariniame registre pagal Notariato įstatymo 40str.1d., notaras turi patikrinti sandorį sudarančių asmenų tapatybę pagal Notariato įstatymo 31str. 1d. Notaras privalo atsisakyti atlikti notarinę veiksmą, jeigu jo atlikimas prieštarauja įstatymams ar neatitinka jų reikalavimų.** Be jokios abejonės šiuo konkrečiu atveju nėra jokių išskirtinių atvejų, kad notaras gali asmenų parašus rinkti kažkur išmatuotose laukuose, kaip buvo bandoma įrodyti minties galiūnams, norint įrodyti ar pateisinti savo klastingus kėslus ir kas atspindi bylą procesinėje medžiagoje. Kadangi reikalas vyko 4 metus teismuose, tai įvardinkite teisėjai, koks gi teismas ar konkretus teisėjas išnagrinėjo tuos klausimus ir įrodė, kad notaras Gediminas Perminas yra teisiškai teisus ir nepakaltinamas, o Regina Gedvilienė jį neteisėtai apšmeižė? Iš mano visų aukščiau išvardintų aplinkybių, susietų su visa šia šutve, iš visų pusių tęstinumo pobūdžiu kolektyviškai ir bendru susitarimu dorojant įtrauktą į jų voratinklį ir prievarta padarius proceso šalimi byloje Reginą Gedvilienę, akivaizdu, kad visa tai padaryta teisėjų ir prokurorų rankomis bent jau todėl, kad jie aplaidžiai, neatsakingai vykdė savo pareigas, tuo vykdydami savivalę ir beteisiškumą, piktnaudžiaudami savo pareigybėmis, savivaliaudami bei viršydami savo įgaliojimus? Tuomet iš administracinės teisės buvo pereita į civilinę, o toliau sekė jau baudžiamoji teisė. Reginą Gedvilienę Lietuvos Vardu padarė iš aukos nusikaltėle. O kur buvo dešimtimis skaičiuojamų teisėjų su teisingumo vykdymu? Suprantu, kad teisėja Nijolė Matuzevičienė matomai labai pavargo nuo didelių krūvių ir labai skubėjo atostogauti. Todėl dėl jos aplaidumo ir primityvumo nenagrinėjus ir neišnagrinėjus teisingai, teisiškai ir skaidriai proceso šalies R. Gedvilienės pateikto teismui prašymo ir skundo, galvos kirsti dar nereikėtų ar ne, teisėjai? O teisėja Judita Staševičienė, išnagrinėjusi baudžiamąją bylą be teisiškai pagrįstų įrodymų ir be jokios teisiškai pagrįstos motyvacijos, vadovavosi priimdama teismo verdiktą vidiniu įsitikinimu be įstatymų

Grįžtant prie prichvatizuoto konkrečių žemės sferos valdininkų bei teisėjų ir prokurorų veiksmų dėl savininkės Reginos Gedvilienės žemės sklypo. Šioje vietoje vėl tik priminsiu visiems šventiesiems, kurie taip profesionaliai ir grupiniu susitarimu sugebėjo nulinčiuoti smulkią ūkininkę R. Gedvilienę, neteisėtai ir prieštaraujant

įstatymams, neteisingai iš principo taikant įstatyminę bazę, nusavindami teismo keliu ir Lietuvos Vardu be jos sutikimo jos teisiškai pagrįstą žemės sklypą, kad aš, turėdama rankose bylų procesinę medžiagą bei ją pritaikant prie Lietuvos Konstitucijoje bei įstatymuose numatytų nuostatų, kuriais galima ir reikia pagrįsti visus analogiškose bylose esamus faktus bei, galima daryti prielaidą, nesurinktą reikalingą procesinę įrodomąją medžiagą kad teisingai ir teisiškai išnagrinėti bylas bei priimti teisingus, teisiškus ir skaidrius teismų verdiktus, bylos yra išnagrinėtos neteisingai, neskaidriai ir neteisiškai. Tai vadinu atsakingai, turėdama rankose daug įvairių bylų procesinės medžiagos bei neteisingai, neteisiškai bei neskaidriai mano turimą pluoštą įvairių nepadorių ir nesąžiningų teisėjų priimtų verdiktų ir pagrįsiu tai teisiškai, nesiųsdama procesinės medžiagos kopijų, nes Jūs visi turite priėjimą prie jų savo archyvuose arba bent iki šiol turėjote. Pasikelkite teisėjau G. Poškau, R. Gedvilienės Telšių apylinkės teismui pateikto skundo 20120-10-25d. DĖL DOKUMENTŲ IŠĖMIMO IŠ BAUDŽIAMOS BYLOS Nr.1-261-304 ir pakomentuokite, kaip šis skundas buvo išnagrinėtas teismo keliu, nes Jūs turėjote sąlytį ir su šiuo dalyku

Šitoks teismų bei teisėtvarkos pareigūnų atliktas teismo keliu benefisas turi būti gražintas nagrinėti nuo pradžių administracine tvarka, nes visi teisminiai ginčai sudarytose įvairaus teisingumo analogiškose bylose kyla dėl įvairaus administravimo subjektų iš įvairių valstybės institucijų teisėtumo bei jų pateiktų teismams norminių aktų teisėtumo, ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių.

Iš čia automatiškai kyla klausimas, kaip Jūs, pirmos ir antros instancijos teismų pirmininkai ir teisėjai vadovaujatės teismų praktika? Aš Jums priminsiu tik keletą Lietuvos Aukščiausiojo Teismo priimtų verdiktų, kuriais be jokios abejonės privalote vadovautis ir Jūs.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 1999m. gegužės 12d. nutartyje nurodė, jog „pagal Lietuvos respublikos Konstitucijos 109 straipsnio 1 dalį teismas, spręsdamas bylas, privalo siekti, kad jo sprendimai būtų ne tik teisėti, bet ir teisingi“. Lietuvos Aukščiausiasis teismas 1999m. Balandžio 12d. Nutartyje konstatavo, kad „Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnis įtvirtina ne tik teismo teisę, bet ir pareigą spręsti kiekvieną bylą remiantis teisingumo principu. Atsižvelgti į teisingumo reikalavimus teismą įpareigoja ir Lietuvos CPK 11 straipsnio 7 dalis. Tai reiškia, kad teisingumo kriterijų turi būti paisoma ne tik nagrinėjant ginčus, kylančius iš privatinės teisės reguliuojamų santykių, bet ir ginčus, kylančius iš viešosios teisės reguliuojamų santykių. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2000m. Birželio 7d. Nutartyje nurodė, kad „{...}CPK 325 straipsnio norma, kaip ir bet kuri kita, neturi būti taikoma formaliai ir panaudojama prieš sąžiningus teismo proceso dalyvius. Ši norma taip pat negali būti vertinama KAIP KLIŪTIS TEISMUI ĮVYKDYTI

TEISINGUMĄ KONKREČIOJE BYLOJE. Jeigu reikalauja teisingumas, net apeliacinės instancijos teismas ne tik turi, bet ir privalo priimti ir tirti naujus įrodymus.“ Taigi teisingumas nesuderinamas su formaliu, mechaniniu požiūriu į teisės taikymą, o reikalauja iš teismo aktyviai, kūrybiškai aiškinti ir taikyti teisę.

Toliau, komentuoju man asmeniškai teisėjos J. Staševičienės nuostatą dėl jos priimto nuosprendžio Lietuvos Respublikos Vardu 2021-04-6d. baudžiamojoje byloje Nr.1-49-304/2021, kad byla jau galutinai išnagrinėta ir pagal ją toliau kelio gintis savo teises bei interesus proceso šaliai R. Gedvilienei, neteisėtai šios teisėjos ir Lietuvos vardu padarytai nusikaltėle, įstatymų nustatyta tvarka nėra jokių galimybių. Ar teisėja J. Staševičienė su dar kitais konkrečiais savo kolegomis teisėjais padariusi savo darbe atskirą valstybę valstybėje? Tam, kad paneigti jos iliuzijas, pateikiu Jums visiems susipažinimui sekantį:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas ne kartą savo nutartyse yra pabrėžęs teisingumo principo reikšmę įvairių teisingumų procesams. Pavyzdžiui, analizuodamas proceso atnaujinimo instituto tikslus, Lietuvos Aukščiausiasis teismas 2001m. Vasario 21d. nutartyje nurodė, kad „įstatymų leidėjas, nustatydamas proceso atnaujinimo institutą, siekė to paties tikslo, kaip ir nustatydamas teismų sprendimų instancinės kontrolės mechanizmą (apeliaciją ir kasaciją) – užtikrinti, kad būtų įvykdytas teisingumas. Proceso atnaujinimo institutas leidžia maksimaliai užtikrinti, kad nebūtų palikti galioti galimai neteisėti teismo verdiktai tais atvejais, kai teismo padarytų fakto ir teisės klaidų nepavyko ištaisyti apeliacine ar kasacine tvarka. Todėl procesas privalo būti atnaujintas, jeigu yra pagrįstas pagrindas manyti, kad dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių, kurias jis įvardija kaip proceso atnaujinimo pagrindą, byloje priimti teismų sprendimai ar nutartys gali būti neteisėti ar nepagrįsti. Nurodytieji proceso atnaujinimo tikslai reikalauja, kad teismas proceso atnaujinimą reglamentuojančias teisės normas taikytų ne formaliai, o atsižvelgdamas į šio instituto paskirtį ir įstatymų leidėjo ketinimus. Todėl bet kuris pareiškėjo nurodytas proceso atnaujinimo pagrindas privalo būti analizuojamas visų bylos aplinkybių kontekste.

*Teisėja J. Staševičienė, nagrinėdama baudžiamąją bylą dėl šmeižto ir dėl neva neteisėto paviešinimo faktų viešoje erdvėje, pripažinusi Reginą Gedvilienę nusikaltėle, turėjo vadovautis BK 129 straipsniu dėl nepranešimo apie nusikaltimą ir nešamą atsakomybę už tokius veiksmus. **O ar pati teisėja J. Staševičienė, ignoravusi šį BK 129 straipsnį neįvykdė nusikaltimo?***

Šiaulių apygardos Baudžiamųjų bylų skyriaus teismo teisėjas Laisvydas Zederštreimas savo nutartimi 2021-06-22d. Atmetė pareiškėjos Reginos Gedvilienės skundą dėl garso įrašų ištrynimo, dėl melagingų parodymų konkrečių proceso šalių byloje, dėl ikiteisminio tyrimo Nr.01-1-41285-19 atnaujinimo, dėl nuslėptų dokumentų

tyrimo. ir paliko galioti Telšių apylinkės teismo priimtą nutartį 2021-05-26d. Teisėjas L. Zederštreimas skundą išnagrinėjo aplaidžiai, neteisingai ir neteisėtai, todėl antrą kartą nagrinėti bylą jis negali ir turi būti nušalintas arba pats nusišalinti nuo apeliacijos nagrinėjimo, kaip nepatikimas teisėjas, kuris nagrinėdamas bylas teisingumo nevykdo. **Visa mano aukščiau išanalizavus ir įvertinus, teismo prašau:**

- 1. priimti ir prisegti prie bylos mano pateikiamą teismui šį skundą, jį iš esmės ir teisiniu požiūriu išnagrinėti ir įvertinti;**
- 2. atlikti visus mano pateiktus skunde prašymus bei reikalavimus, atsižvelgiant į skundo redakciją arba perduoti juos nagrinėti pagal kompetenciją ir įgaliojimus kitoms teisinėms ar teisėtvarkos struktūroms.**
- 3. priimti ir prisegti prie bylos visą papildomai pateiktą proceso šalies Reginos Gedvilienės dokumentinę procesinę medžiagą pagal jos surašytą lydraštį, pridėtą prie skundo, kurios teismai ne/sąmoningai ją atmesdavo, ne/sąmoningai neprisegdavo prie bylos/ų, tuo ne/sąmoningai darydami kliūtis teisingai, teisiškai ir skaidriai išnagrinėti bylą/as ir vykdant teisingumą priimti teisingus, teisiškus ir skaidrius teismo/ų verdiktus, ko lig šiol padaryta nebuvo.**
- 4. išnagrinėjus mano skundą ir įvertinus jame pateiktus faktus bei įrodymus, perduoti bylos procesinę medžiagą ikiteisminio tyrimo teismui pagal administracinių bylų dėl ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių nagrinėjimo tvarką, ištirti esančių byloje norminių administracinių aktų teisėtumą pagal administracinių bylų teisenos įstatymo 113 bei 117 straipsnius.**
- 5. išreikalauti iš VĮ Registrų Centro Telšių filialo vadovo asmens, patekusio prašymą dėl savininkei R. Gedvilienei nuosavybės teise priklausančio žemės sklypo išregistravimo bei naujai įregistruoto žemės sklypo visus dokumentus originalo variante, pagrindžiančius mano įvardintą juridinį procesą, išsiaiškinti teisiniu pagrindu, kas turėjo tokią teisę be savininkės R. Gedvilienės sutikimo atlikti būtent tokius juridinius veiksmus, kas buvo atlikta. Išsiaiškinti, kas iš VĮ Registrų Centras darbuotojų atliko įregistravimo ir išregistravimo minimo žemės sklypo veiksmus? Išsiaiškinti, kokį vaidmenį šiame dalyke teisiniu požiūriu atliko šios įmonės darbuotoja Birutė Neverdauskienė? Išreikalauti, kas atliko ant sutarties parašą ir koku būdu šiame juridiniame veiksme siejasi notaras Gediminas Perminas, surinkęs visų asmenų parašus ir kokioje vietoje konkrečiai parašai buvo renkami iš suinteresuotų asmenų? Išsiaiškinti ar notaras G. Perminas neatliko pažeidimų savo darbe teisiniu požiūriu, susietų su šia konkrečia ir kitomis analogiškomis bylomis, kuriose atsispindėjo notariniai veiksmai? Iš visų asmenų, prisidėjusių prie teismų klaidinimo ir**

- įvykdžiusių pažeidimus pagal jiems numatytas darbo funkcijas pareikaluti atsakomybės ėstatymų nustatyta tvarka**
- 6. 6. Jeigu pagal aukščiau išvardinta teismo keliu bus nustatyti konkretūs asmenys, pažeidę Lietuvos Konstituciją ar įstatymų nustatytą ir reglamentuotą įstatymų tvarką, grupinio susitarimo pagrindu suklaidinę teismus ar padarę veiką su nusikalstamos veikos požymiais prieš proceso šalį Reginą Gedvilienę, atskiros nutarties pagrindu pareikalauti iš jų atsakomybės įstatymų nustatyta tvarka bei perduoti juos atitinkamoms teisėsaugos ar teisėtvarkos struktūroms teisingumui nustatyti ir išsiaiškinti pagal reikalaujamą teisingumą**
 - 7. Mano aukščiau išvardinta prašau teismo išsiaiškinti ir įvertinti kaip materialiosios teisės normų pažeidimą, kas yra pagrindas pirmosios instancijos teismo verdiktus panaikinti ar pakeisti, jei pirmosios instancijos teismas netinkamai jas pritaikė arba išaiškino;**
 - 8. 8. atsižvelgiant į Jūsų, teisėjau Gražvydai Poškau, pateiktą atsakymą Reginai Gedvilienei 2020-02-28 Nr. IBPS V 374638-519/2020 DĖL SUSIPAŽINIMO SU IKITEISMINIO TYRIMO MEDŽIAGA, prašau suteikti R. Gedvilienei galimybę susipažinti jai su visa prašoma ir esančia byloje procesine medžiaga pagal įstatymų nustatytą tvarką, nes teisėjai padarė eilę šiurkščių pažeidimų R. Gedvilienės atžvilgiu Lietuvos Konstitucijos bei įstatymų nustatyta ir reglamentuota tvarka, tai neribokite galimybių sąžiningai proceso šaliai ginti savo teises bei interesus.**
 - 9. Telšių apylinkės teismo 2021-04-06 nuosprendį baudžiamojoje byloje Nr. 1-49-304/2021 panaikinti ir perduoti bylą nagrinėti iš naujo. Bylą išnagrinėti iš esmės bei teisiškai, nustatčius ir įvertinus faktus bei įtariamuosius, perduodant juos atitinkamų struktūrų pareigūnams atlikti ikiteisminius tyrimus bei patraukiant teisinėn atsakomybėn asmenis, galimai atlikusius veiką su nusikalstamos veikos požymiais pagal baudžiamąją teisę.**
 - 10. Iš esmės išnagrinėti Apeliacinį skundą 2021-04-20 DĖL TELŠIŲ APYLINKĖS TEISMO 2021-04-06 NUOSPRENDŽIO BAUDŽIAMOJOJE BYLOJE NR. 1-49-304/2021,.**
 - 11. Nušalinti nuo apeliacijos nagrinėjimo Šiaulių apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėją Laisvydą Zederštrėmą kaip nepatikimą, nes teisingumas byloje įvykdytas nebuvo.**

PRIDEDAMA;

- 1. prašymo „PAGALBA IR VILTIS“ direktorei kopiją;**
- 2. Reginos Gedvilienės lydraščio su visa prie jos pridėta ir suregistruota papildoma dokumentine medžiaga 313 lapų apimties.**

LIETUVOS PILIEČIŲ TARYBOS pirmininkė,

Vš.J "PAGALBA IR VILTIS" direktorė

SCHOLESTIKA KATAVIČIENĖ,

turinti aukštąjį teisinį išsilavinimą,

adr. Vasarvietės 23A, 44105 Kaunas,

kont.tel. 861151329

PRAŠYMO 2021-06-28d. pagrindu (kopiją pridėsiu)

nuo proceso šalies REGINOS GEDVILIENĖS

įvairiose įv. teisingumo bylose,

gyv.adr. Knygnešio g. 7-4, Kaunatavo km.,

Upynos sen., Telšių raj.

kont.tel. 861323742

S.Katavičienė